

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 3 квітня 1986 року

№ 40 (3703).

Ціна 2 коп.

СУБОТНИК

Передбачили усе

У ці дні штаб по підготовці та проведенню Всесоюзного комуністичного суботника працює особливо напружено. До нього ввійшли представники адміністрації, партійної та комсомольської організацій, профкому нашого заводу, тож реально сплановано як об'єм робіт, так і конкретні їх виконавці.

У святі праці візьме участь 606 спілчан та понад двісті представників неспівкової молоді заводу. Чекають свіжих оперативних фактів, стенд з фотогазетою та редактори «блискавок» — під час проведення суботника газета інформуватиме про трудові дарунки молодих виробничників святу праці, називатимуться прізвища кращих.

Уже сьогодні готуються гідно зустріти день 19 квітня наші передовики, закликають до наслідування й колеги. Це, перш за все, комсомольсько-молодіжна бригада фрезерувальників з модельного цеху (керівник П. Онищук, групкомсорт О. Андріанов), колектив формувальників ливарного цеху, яким керує Володимир Борейко (групкомсорт К. Зеркаль).

М. БІЛОУС,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського заводоуправління.

АНОНС

У розналі весняно-полюв роботи. Ними починається для хлібороба рік. Від якості проведення цих робіт залежить доля врожаю. Матеріали, присвячені цій темі, читайте у сторінці «Продовольча програма: твій внесок, комсомоле» (2 стор.).

У розмові з бригадиром підомого на кіровоградському заводі «Гідросила» комсомольсько-молодіжного колективу імені XIX з'їзду ВЛКСМ механічного обробітку платників механоскладального цеху № 2 Володимиром Бадовим ми зосередили увагу саме на таких невиявлених резервах, що заважають рухатись уперед. Своє ставлення до проблеми висловив також начальник

— Складлося враження, що потерпати від цього більш ніж запланованого браку нам доведеться завжди. (Як нам пояснили, у ливарному виробництві наперед передбачено певний процент браку у кінцевому продукті). Таким чином, — продовжував Володимир Бадов, — слова образи і одночасно паді на краще, сказані мною, як і очікувалося, ефекту не викликали.

єдине питання було адресоване як С. І. Голодюку, так і згаданому вже раніш начальнику цеху № 2 Б. О. Семезенку. Конкретних планів, однак, не почули. У механоскладальному цеху № 2 розраховують на світле майбутнє, коли сусіди-постачальники, парсити, даватимуть високоякісні заготовки. А з МСЦ № 3 парирують — «перспектива тільки в заміні бронзи латунню: процент браку при її обробці зведений практично до нуля».

— Ми розуміємо, — продовжував розмову С. І.

ді не йде, а летить — від оперативного виправлення становища залежить ритмічна інтенсивна робота багатьох ланок.

При вході в МСЦ № 2 висить дошка з показниками роботи усіх бригад. Фрезерувальники В. Бадова за лютий цього року мають 123 проценти виконання планових завдань. Парадокс? Ні, адже «секретами» бригадир ділився на початку розмови — відстававши через недопостачання випрошують інтенсивнішою працею. Та чому вона має бути спрямована лиш на покращення чиніхось гріхін? Це носить конкретну назву — витрачання сил на вітер. Фактично наші сьогоднішні співрозмовники, члени

На брак

другого цеху Б. О. Семезенко, член заводського комітету комсомолу Наталія Ромашова, а також заступник начальника цеху № 3 С. І. Голодюк.

— Чи можна працювати набагато краще? — питає, здалося, торкнуло В. Бадова «за живе». — Краще — можна.

Ось я виписав результати нашої роботи з початку березня. Навіть побіжного погляду досить, щоб зрозуміти, що принцип втрат наміш півтора-чи й дводобових темпів платників ливарного цеху № 3. За цих неповних тридцять днів ми відчувно втратили у створенні того запасу, який і дозволяє перекидати місячні й річні норми — бракованих платників 100-07 надійшло 3 тисячі 174, а 50-07 — 6 тисяч 448 штук. Що протиставити цьому? Тут не виринуть ні діюва в інших випадках дисципліна трудової й технологічної, ані власний приклад керівника — як брак іде від суміжників, то це невідворотно.

Як виявилось, наприкінці минулого року виробничники третього цеху зібралися на загальні збори, щоб вирішити ряд проблем. Та питання з браком литва так і не вирішили. Було на тих зборах і сам Бадов.

ліцензій

Щоб спростувати чи підтвердити своє припущення про неможливість знайти конкретного винуватця бід, висловлене напочатку, ми попросили прокоментувати факти заступника начальника по техніці механоскладального цеху № 3 С. І. Голодюка — цеху, який стабільно постачає браковане литво для бригади фрезерувальників В. Бадова.

— Факту неяснісного лиття нашим залишків заперечувати не буду. Це опускаючись до того ж критикамства, все ж засвідчу, що ми так само залежимо від... постачальників. Бронзу, яка надходить з Харкова та Донецька, ми тільки переплавляємо. Тож, зрозуміло, що до бригади В. Бадова вона від нас надходить такою ж, якою ми її приймаємо у свій цех — якісною або ні.

Який же вихід? Чи робитимуть щось обидві зацікавлені ділянки, щоб працювати краще, без зривів? (У програвші залишків також, позаяк визначений працівниками ВТК брак обертається для них десятками карбованців, вирахуваних із зарплати ледь не щомісяця). Це

не дають

Голодюк, — перебуваючи на обробку латуні неспросто, тут завжди аргументують про дефіцит потужностей, несправні втрати від зупинки механізмів для переходу на нову технологію тощо. Але ж якщо це єдиний чин, принаймні, найреальніший варіант, — треба бути практичними, а не перестрахованими... Тим паче, що задіє уже є фрезерувальники на сьогодні мають понад 33 тисячі штук латунних платників необробленими. Спроби обробляти такі заготовки були, але, природно, закінчувалися не завжди вдало — як результат поганих технологічних розрахунків режимів обробки та інших параметрів.

Слово, таким чином, за заводським відділом головного технолога та адміністрацією другого цеху. У відповідь на зауваження та висловлені міркування газети, як і самі виробничники, чекає конкретної реакції з боку названих служб. Час тут справ-

бригади фрезерувальників, працюють з подвійним навантаженням... лиш для того, щоб виконувати планові завдання.

Славні традиції мають жити, це факт незаперечний. Бажаючи у виробничників з бригади В. Бадова працювати добре і відмінно є. Продуктивність праці в колективі зросла в порівнянні з плановою на 16,5 процента, значно перевищується показник виробництва понадпланової продукції, триває ріст обсягів виробництва. Та... якби не згадані латуні в колесах.

У відповідь на можливі зауваження про нетиповість описаної похмурої ситуації я відповім словами самого ж бригадира: «Хто дає право виправдовувати брак? Ніхто, бо на брак з будь-якими виправданнями самого права не дано. Коли він все ж трапляється, треба шукати не переконливих аргументів для полеміки, а нових форм господарювання».

І. КУЦЕНКО.

РЕПОРТЕР

Наша вулиця буде найкращою

Яблуневі і вишневі садки з'явилися біля нових будинків, в яких поселилися двадцять механізаторів, десять тваринників, двадцять чотири спеціалісти сільського господарства, двадцять колгоспників, зайнятих на різних роботах у колгоспі імені Кірова Онуріївського району. Новосели назвали свою вулицю Молодіжною і тепер прагнуть того, щоб вона була кращою в Мар'ївці. Тож упорядковують присадибні ділянки, садять квіти, фруктові і декоративні дерева.

У нинішній п'ятирічці новосілля справлять ще 55 жителів сіл Мар'ївки та Червоної Федорівки, де живуть хлібороби колгоспу імені Кірова. В цьому році планують 15 новосілля. Святкуватимуть їх, зокрема, молода дочка Альбіна Данюк, шофер Іван Клименко, обліковець тракторної бригади Віра Ткаченко, сім'ї ветеранів господарства.

«Парнас» — театр

дотепників

Багато цікавих форм проведення дозвілля юнаків та дівчат практикують в Копанській десятирічці Маловишківського району. А комітет комсомолу, активісти — старшокласники разом зі своїми наставниками повсякчас вишукують нові. Відкрито тут театр «Парнас», програма якого ведеться на зразок телевізійних передач. Старша піонервожата Людмила Авксетієва та вчителька української мови і літератури В. Ф. Зайка допомогли старшокласникам відтворити фрагменти з популярних телепередач «Ранкова пошта», «Товариш пісня», «Сільська година», «Що? Де? Коли?», «Служу Радянському Союзу». Самодіяльні актори намагаються наслідувати професіоналів, котрі беруть участь в передачах ЦТ, вносять у програми факти з життя свого села, школи.

Кожен вечір відпочинку школярів відкриває диктор Віктор Шевченко:

— Добрий вечір, шановні глядачі! Сьогодні в нашому залі свою програму вам пропонує театр «Парнас». Триває розмова про активну життєву позицію молодого людини, звучать пісні радянських і зарубіжних композиторів, народні мелодії, виконуються гуморески, циркові номери. Дотепники з «Парнасу» веселять всіх. Наш кор.

На чотирьох верстатах

Другий рік комсомолка Лариса Піпчук працює свердловальницею у механоскладальному цеху № 4 виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка». Прийшла вона сюди, як кажуть, із шкільної лави сором'язливою дівчиною і потрапила до Валентини Сергіївни Плюшкіної майстра-наставника, яка крок за кроком відкривала їй секрети робіт-

ничої майстерності, ділилася трудовим досвідом.

Ці уроки не пройшли марно. Лариса Піпчук стала висококваліфікованою робітницею. За останній час вона освоїла чотири типи верстатів: 2 агрегатних, нарізний та накатний. Її місячна норма виробітку завжди перевищується. Змінні завдання Лариса виконує в середньому на 120 процентів, це 1700—1800 деталей.

Але не тільки за високі виробничі показники поважають Ларису у цеху. Її вирізняють скромність, чуйність, вихованість. Валентина Сергіївна і досі не може нахвалитися своєю колишньою ученицею: «Лариса — людина обов'язкова, дисциплінована, працелюбна. Наші шана і дяка матері, що виховала таку трудолюбиву...».

Р. ЛЮБАРСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

Добре знають Віру Павліну Трут в Добровеличківському районі. Скільком людям врятувала життя молодий хірург. За три роки в Добровеличківській центральній районній лікарні Віра Павліна зробила більше 100 операцій. Віра Павліна очолює комсомольський колектив райлікарні. На знімку: молодий хірург В. П. ТРУТ.

Фото С. ФЕНЕНКА.

«Шановна редакце!

Нам часто доводиться чути по радіо, читати в газетах про нове покоління машин — комбайни «Дон-1500» і «Дон-1200». Знаємо, що ці машини запущено в серійне виробництво і вже цього року окремі господарства області отримають їх. Може й нам доведеться найближчим часом працювати на цих машинах? Тож просимо розповісти про «Доні».

З повагою

група молодих механізаторів Олександр МОСІНЗОВ, Олександр СВІРІПА, Юрій БАБІЙ, Валерій РЕУС, Віктор МОЙСЕВ.

Колгосп імені Леніна, Вільшанський район.

НОВЕ ПОКОЛІННЯ МАШИН

У пресі, по радіо і телебаченню багато говорять про нові зернозбиральні комбайни «Дон-1500» і «Дон-1200». Але чим вони різняться своїх попередників «Півні» та «Колоса», поки що мало хто знає. Думаю, що молодим механізаторам і майбутнім комбайнерам цікаво буде знати, на яких комбайнах їм доведеться працювати найближчим часом.

Комбайни «Дон-1500» і «Дон-1200» конструктивно схожі між собою і відрізняються шириною молотарки — у першого вона дорівнює 1500 міліметрів, а в другого — 1200, а також деякими параметрами молотарних апаратів, соломотрясу й очищення.

Комбайни мають фронтальну коніючу жатку з пружинною рівновагою і гідрравлічним механізмом підйому. Жатки змінні, з різною шириною захвату — 5, 6, 7 і 8,6 метра — в «Дон-1500» і 5, 6, 7 — у «Дон-1200». Жатки обладнані безпальцевим різальним апаратом і п'ятилопатистим універсальним мотавлом із двостороннім ексцентриковим механізмом. Шпек жатки діаметром 590 міліметрів має реверс.

Молотарний пристрій обох комбайнів обладнано 10-бічним барабаном, діаметром 800 міліметрів (в комбайнах «Нива» і «Колос» діаметр молотарного барабана 600 міліметрів), який охоплюється односекційним решітчастим підбарабанням з кутом охоплення 130 градусів. Кількість обертів барабана можна змінювати в межах 460—990 обертів за хвилину клиноремінним варіатором.

Комбайни обладнані додатковим обмолюючим пристроєм для повторного обмолювання немолочених колосків. Цей молотарний пристрій має ротор діаметром 330 міліметрів, який обертається з частотою 1350 обертів за хвилину.

Для збирання соломки і половин комбайни обладнані конувачами і соломонабивачами.

Комбайни обладнані гідросистемою для піднімання, опускання і підключення жатки, підйому і опускання мотавла, переміщення його в горизонтальній площині і зміни кількості обертів, реверсу шпека жатки, вкочення молотарки і управління іншими робочими, допоміжними органами і задніми колесами комбайна.

Комбайни також обладнані автоматичними системами контролю, призначеними для вимірювання кількості обертів основних робочих органів, швидкості його руху та для подання звукових і світлових сигналів при порушенні режиму роботи найбільш важливих агрегатів. Система контролює також рівень зерна в бункері (25 і 75 процентів). На комбайнах є і показники втрат зерна електронного типу. Поліпшена конструкція кабіни комбайнера: вона об-

ладана шумоізоляцією і кондиціонуванням повітря. На кабіні встановлено моргаючий ліхтар жовтого кольору, який сигналізує

про заповнення бункера зерном. Ємність бункера для зерна в нових комбайнах складає 6 кубічних метрів, тобто в два рази більше, ніж в «Півні» і «Колоса».

Технологічний процес роботи нових комбайнів подібний процесу роботи комбайна СК-5А «Нива» за деякими винятками. На нових комбайнах встановлені більш потужні двигуни: на «Дон-1500» двигун СМД-31А (220 кіловатт), а на комбайні «Дон-1200» — СМД-23 (160 кіловатт). Швидкість руху комбайнів може бути від 0,8 до 2,4 кілометрів за годину. Пропускна здатність в комбайнах «Дон-1500» складає 8 кілограмів за секунду; «Дон-1200» — 6,7. Тобто вища, ніж у «Ниви» (5 кілограмів за секунду) і «Колоса» (6).

Уже розпочався серійний випуск «Донів».

Розроблений і проходить випробування новий зернозбиральний комбайн СК-10 роторного типу, пропускною здатністю 10 кілограмів за секунду. На підміну під комбайнів «Нива», «Колос», «Дон-1200» і «Дон-1500» замість більшого молотарного апарату і кльвішого соломотрясу в комбайні СК-10 застосовано роторний молотильно-сепаративний пристрій. Соломотряса в цьому комбайні немає. СК-10 обладнаний гідрооб'ємною трансмісією ходової частини. Виробництво роторних комбайнів планується почати на Таганрозькому комбайновому заводі через рік-другий.

В. КОМАРИСТОВ, професор, м. Кіровоград.

ПРОДОВОЛЬЧА ПРОГРАМА:

ТВІЙ ВНЕСОК, КОМСОМОЛ

який добився підвищення продуктивності праці і високої якості сівби. На його честь піднято Прапор трудової слави. На друго-

Після МХ виступу

ВЕСНЯНИЙ ТЕЛЕТАЙП

ПОКЛИКАЛО ПОЛЕ

ПЕРШІМІ вивели сівальний агрегат у поле механізатори третього відділка колгоспу «Дружба» М. Т. Лазаренко і В. О. Лосев. Узявши відразу напружений темп, вони за півдня засіяли ячменем 25-гектарну площу, довівши продуктивність праці до 125 процентів.

Ударно трудяться на підготовці ґрунту для сівби і молоді тракторист комсомольці Олександр Малир. Він не допускає розриву між культивування і сівбою, добиваючись відмінної якості культивування. На кожен гектар ріллі вносять по 2 центнери мінеральних добрив.

На кормовому полі господарство досвідчені ме-

ханізатори А. Ф. Антонов і М. І. Посмашинов. Вони підсївають багаторічні трапи. Протягом світлового дня ця робота виконана на 70 гектарах при нормі 56.

Приступили до сівби овочевих культур і колгоспні городники. Вже засіяно редискою гектарну ділянку, на черзі — інші ранні культури.

Соціалістичне змагання механізаторів на весняному полі набирає все більшого розмаху. Станом на 2 квітня в господарстві засіяно ранніми зерновими і зернобобовими культурами близько 200 гектарів.

Переможцем у перші дні сівби став А. Ф. Антонов,

який добився підвищення продуктивності праці і високої якості сівби. На його честь піднято Прапор трудової слави. На друго-

му місці комсомолец Олександр Малир.

Завершили сівбу ранніх зернових і зернобобових культур за три-чотири робочі доби і на високому рівні агротехніки — так зобов'язали трудівників нашого колгоспу, — говорять секретар парткому О. С. Черкес. — Запорукою успіху є висока трудова активність, прагнення кожного внести якнайважливіший особистий вклад у справу.

Високе трудове напруження панує на полях колгоспів «Дружба», імені Леніна, «Спіль», бурлячому цукрокомбінату.

В. ОСТРОВЕРХОВА, Знаменський район.

По 14 кілограмів на первістку — такий тепер щодобовий надій на корову в КМК доярів колгоспу імені Леніна. Зовсім непогано! До того ж стаж роботи хлопців визначається чотирма місяцями.

На знімку: (зліва направо) члени КМК доярів групкомсорг Віталій ФІЛИМОНОВ, Олександр СВЕРЧКОВ та Юрій КРЕМСА.

Текст і фото М. САВЕНКА, Онупфріївський район.

ЯКІ перспективи розвитку тваринництва в Шевченковому? Це питання намагалась з'ясувати разом з доярками і керівником другого відділка колгоспу А. І. Карманним.

А ось що він сказав: — У нас в Шевченковому вже протягом трьох років силами райміжколгоспбудується новий молочнотоварний комплекс. Зараз роботи припинені з вини цієї організації. Та й існуючі старі корівники в незадовільному стані. Вже кілька років керівники

Барометр показує «хмарно»

господарства обіцяють реконструювати одне і приквести в належний стан інше приміщення нашої ферми. А від, як кажуть, і ніякі там...

— Жінки наші трудяться сумлінно, але падої ферми могли б бути значно більшими, — приєднується до розмови ветфельдшер Т. М. Гришина. — Не все залежить від доярок. Тут уже говорилось про погані умови утримання тварин. Навіть влітку корови більшість часу знаходились в приміщенні: наші корівники не підлазили про літній тваринницький табір. Та й зараз це дуже поспішає з його приготуванням. Погано ведеться на фермі і племінна робота.

Де турбуються про зручності і благо для тваринників, там немає дефіциту в кадрах. Причому витра-

ти на створення належних умов праці і побуту людей виявляються не такими вже й великими і окупляються в багато разів. Деякі господарники погано розуміють, де придбають, а де безпосередньо втрачуть. Добрі результати дають лише віддані роботи люди, а про них треба дбати. Чи часто до шевченківських доярок навідується автокраністи, закрійники, перукар, фотограф, лікарі-консультанти? Дуже рідко.

ПІДІЇ на відпочинок ветерани ферми: ким їх замінити? Про це треба подумати сьогодні. Вже протягом багатьох років шевченківські дівчата залишають рідне село. Чи винні вони в своєму бажанні жити в місті, працювати на сучасному виробництві, коли, тим більше, не відчувають, що в

рідному селі, на фермі зміниться щось на краще? Зараз в селі залишилося лише 12 молодих колгоспників. Навіть комсомольська організація тут відсутня: всього два (!) комсомольці проживає в Шевченковому.

Проблема розвитку тваринництва в селі пов'язана і з багатьма іншими невирішеними питаннями. В Шевченковому немає дитячого садка, близько тридцяти дітей в пожежній машині (іншого транспорту не знайшлося) возять шоранку в Миколаївський дитсадок. З частими і довгими збоєм працює сільський магазин. В сільському клубі не працює жоден гурток художньої самодіяльності. Скажемо більше: протягом року після того, як звільнився кіномеханік, тут не демонструвалися художні фільми.

Очікуючи і пасивну позицію зайняло керівництво другого відділка.

А що голова правління колгоспу І. Ф. Гладкий? Безумовно, Іван Федотович в курсі всіх справ на шевченківській фермі. На питання, як колгосп збирається поліпшувати справи тваринництва, вирішувати кадрову проблему, Іван Федотович нічого конкретного не сказав. І хоч голова відзначив, що факт позитивний, що нещодавно в Шевченковому в нових колгоспних будівництвах поселилися п'ять молодих сімей, усе ж цього недостатньо для вирішення проблеми закріплення молоді на селі.

Л. БУДНИЦЬКА, Колгосп імені Жданова, Кіровоградський район.

СЛУЖБА ДНІ І НОЧІ

ІНІЦІАТОРИ — ПЕРЕМОЖЦІ

Характер Онуфріївського районного відділу внутрішніх справ молодий. І авторитетний. Це можна визначити й по тому, як захоплено, на конкретних прикладах секретар комітету комсомолу Сергій Грабовий і його заступник Віктор Бойко розповідають про комсомольські справи молоді, міліцейську роботу. Успіхи, вважають в комітеті комсомолу, значною мірою залежать від позиції кожного комсомольця, зусиль комітету комсомолу в мобілізації молоді не зупиняється на досягнутому, використовувати резерви для постійного поліпшення кінцевих результатів службової діяльності.

Внутрішній роботі комітет комсомолу приділяє серйозну увагу не випадково. Вона створює в колективі здоровий мікроклімат, розвиває творчість, ініціативу. А щоб ще більше згуртувати молодих співробітників, комітет комсомолу виступив з ініціативою: створити два комсомольсько-молодіжних колективи. Звідтоді не минуло й року, та вже зараз можна говорити про віддачу ініціативи: на вищій рівень піднялось соціалістичне змагання, в КМК більше людей почали проявляти зацікавленість у ініціативі.

Вагомий внесок комсомольців у справу зміцнення дисципліни й соціалістичної законності. Висока вимогливість пасажирів до самих себе. Такий ось приклад. Старший сержант міліції комсомалець Валерій Пузь на навчанні у школі початкової підготовки порушив дисципліну. Коли повернувся — комсомольці обговорили його поведінку. Розмова вийшла принциповою. Треба сказати, що жоден випадок порушення службової дисципліни не залишається без обговорення на засіданні комітету комсомолу.

Кожен молодий співробітник має конкретне комсомольське доручення. Це суттєво активізувало їхню роботу. На одне із засідань комітету комсомолу були запрошені і заслухані комсомольці Борис

Олександров і Олег Ошечка, які брали участь в роботі товариського суду. Тоді ще раз підкреслювалось: тільки індивідуальний підхід, використання змістовних форм ідеїно-політичного впливу повинні стати основою в роботі з молодими. Комсомольці підтримали епізод постанову ЦК ВЛКСМ і Політуправління Міністерства внутрішніх справ СРСР «Охороні громадського порядку — комсомольську турботу» і активно включились у соціалістичне змагання за право бути переможцем.

Щороку допомагають молоді міліціонери колгоспникам збирати хліб. Торік вони перевіряли готовність транспорту перевозити зерно. Разом з членами райкому комсомолу, молодими дозорцями і народними контролерами ходили в нічні рейди, виступали з бесідами перед хліборобами.

Однею з найпам'ятніших подій в житті комсомольської організації було святкування 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Колектив Онуфріївського РВВС закликав усіх співробітників Кіровоградщини провести «Вахту пам'яті», присвячену землякам, які загинули в боях за звільнення нашої Батьківщини. Комсомольці провели суботник, зароблені гроші переказали на спорудження в селі Омельник пам'ятника землякові, Героєві Радянського Союзу А. С. Пасічнику.

Комсомольська організація Онуфріївського РВВС стала переможцем передз'їздовського соціалістичного змагання «Охороні громадського порядку — комсомольську турботу» і занесена на районну Дошк. пошани. А весь колектив райвідділу внутрішніх справ за підсумками оперативно-службової діяльності минулого року зайняв друге місце серед міліцейських колективів області.

В. ЯКУБІН,
майор міліції, співробітник управління внутрішніх справ Кіровоградського обласного комітету.

ЩО ХАРАКТЕРНО для мистецтва пантоміми? — розпочав Марсель Марсо. — Наведу приклад. Погляньте, як ходить звичайна людина... І як — мім... В чому різниця? Руки близькі до гротеску. Ви помічали, що карикатура іноді більше схожа на оригінал, ніж старанно виконаний портрет?

Марсель МАРСО:

«Я ВИСТУПАЮ ЗА ЗОРЯНИЙ МИР»

леона... Дуже точно, смішно, правдиво виникали і зникали ці маски.

— А Ваша перша мас-

ка!.. У 1947 році я створив Біпа, смішного чоловічка з набілим обличчям, в чорному циліндрі, прикрашеному червоною квіткою, — згадає Марсель Марсо. — Це був «вуки» П'єро, але позбавлений компанії Коломбіні, П'єретти і Арлекіно. Створюючи цей образ, я роздумував приблизно так. Артист на сцені оточений як наявними персонажами, так і відсутніми в даний момент. Причому останні більш реальні і вагомі, ніж перші. Їх немає, а вони визначають акції героїв. Чому б Біпу не виходити на сцену одному і грати не тільки самого себе, а і все оточення?

Цей творчий принцип було покладено в основу вистави трупі «Співдружність мімії». Уже перша наша робота — постановка «Я вмер перед світанком» — принесла нам визнання і премію Гаспара Дебюро, видатного міма минулого століття, який створив образ лукавого простака П'єро. В мімо-драмі «Контрасти» я вперше ввів в дію еліпсис, тобто пропуск епізодів, які легко можна зрозуміти. Далі цей прийом займав у постановках все більше місце, підтекст поступово витісняв сюжет.

У такому ж експериментальному ключі ми поставили гоголівську «Шинель». Ця вистава принесла нам мабуть, найбільшу популярність у Франції. Гоголь — великий майстер кіно. Персонажі його абсолютно зримі, для відбудови без слів. Ті ж якості характерні будь-якій справжній літературі — Пушкину, Достоевському, Чехову. Перебуваючи вперше в Ленінграді, я ходив по місцях, які описані в російських книгах. І ніби побачив живе втілення картин, змалюваних вашими літераторами. Настільки яскраво і жваво ці картини були змалювані! Пізніше ми зняли про це

фільм «Біп в Ленінграді», де я доводив, що засобами пантоміми можна втілювати найдраматичніші літературні сюжети.

Книги російських класиків міцно увійшли в мою свідомість. Біла мого будинку в передмісті Парижа є два невеликих березових гаї. Один посаджений на пам'ять про Чехова, після того, як я побував у Ялті і відвідав будинок письменника. Другий запропонував посадити Костянтин Симонів. Він був у мене в гостях, ми довго говорили про його велику книгу «Життя і смерть». Сьогодні дерева уже великі, я часто ними милуюсь...

— А як складалась доля Вашої трупи?

— «Співдружність мімії» проіснувала 13 років, поки нам не було відмовлено в субсидіях. В ті часи наш уряд вважав пантоміму несерйозною справою. Ми подорожували з гастроллями по всьому світу, щоб заробити на життя... Побували в Радянському Союзі — це було в 1961 році. І зрозуміли, яких вершин може досягти мистецтво, якщо суспільство піклується про нього. Я бачив театри Райкіна і Образцова. Мав незабутнє враження від Великого і Кіровського театрів. А які блискучі успіхи у вашої школи клоунів Карандаш, Олег Попов, Леонід Єнгібаров мистецьки використовували пантоміму у своїх цілях, я вважав їх своїми колегами.

— А чим був знаменним для Вас, скажімо, минулий рік?

— Рік — це ніщо. Давайте візьмемо 10 років. Це строк, про який можна говорити, не боячись атопіти в дрібницях. Що ж було головним? Відповідаю: робота постійної школи мімо-драми, заснованої мною сім років тому. В ній навчаються студенти із двадцяти країн,

Протягом трьох років вони працюють з ранку і до вечора, засвоюють класичний і джазовий танець, фехтування, драматичне мистецтво і, звичайно, мімо-драму. Створюється нова театральна труппа, прем'єра першої вистави, за моїми розрахунками, відбувається через два роки.

Приємні спогади минулих років пов'язані з творчістю і роботою, а ще — з миром, любов'ю. Були і прикраси. Вони англичани жорстокістю, соціальною несправедливістю, війнами, мініатюра «Біп згадає» навіяла тривогою за майбутнє нашого суспільства. Ось мій герой на квітучому полі, а його руках метелик — символ незахищеності, спогадів про дитинство, краси життя. Але з усіх сторін цю ідилію оточують механізми. Вони бездушні і агресивні. Вони вимагають від Біпа забути про дитинство. Розпочинається війна між роботою і людьми. На чьому боці буде Біп?

Ви скажете, що я песиміст! О ні, це далеко не так. Але хай я краще буду песимістом на сцені, ніж в дійсності. Артист — свідок не тільки свого часу, але і майбутнього. Я слідкую за телепередачами, кінофільмами, літературою нашого суспільства і бачу, що в світі, де жах став банальним, жорстокість звичною, люди дійсно можуть стати роботами...

Під час фашистської окупації Франції я був зв'язаним в групі руху Опору. Мені було шістнадцять років, коли з метою інспірації я одержав ім'я одного із генералів епохи Великої французької революції Марселя Марсо. Мені доводилось переправляти в Швейцарію через Альпи дітей борців Опору, виготовляти документи для них, кого мали відправити до Німеччини, а в останні роки війни боролися зі зброєю в руках.

Все частіше я чую судження про проєкти «зоряний мир». «Як ви до них ставитеся?» — часто запитують мене журналісти. «Я виступаю за зоряний мир», — відповідаю я. В багатьох містах світу, в тому числі в Москві, ми показали антивоєнну пантоміму «Марш Біпа за мир». Це мій заклик до припинення гонки озброєнь. Наша уява про майбутнє складається із занепокоєння і надії, і молоді повинна вибрати надію.

Ю. ДЕДОВ.

За матеріалами прес-бюлетня «Комсомольської правди».

Чому б нам не бути друзями?

НЬЮ-ЙОРК. Кор. ТАРС В. КИКИЛО передає: «Я дуже хотіла б поїхати до Радянського Союзу. Я каталася б там на лижах і на ковзанах. А ще я відвідала б сім'ю Катерини у неї вдома. І, мабуть, мені б у них сподобалось. Та оскільки вони говорять іншою мовою, я повинна спочатку вивчити російську». Це — рядки з листа Ніколь, учениці другого класу початкової школи номер 276 у Нью-Йоркському районі Брукліна. Ніколь написала його до сьогоднішнього дня, коли в гості до учнів Брукліна приїхала московська школярка Катя Личова.

Почуття семірічної Ніколь у цей день, судячи з усього, поділяють сотні учнів школи, які зібрались у просторому актовому залі, прикрашеному плакатами «Ласкаво просимо, Катеринко!». Для маленької радянської гості грав шкільний духовий оркестр, співав дитячий хор, погім усі діти виконали спеціально розучену до цього дня пісню «Полечком по полю». Директор школи Алес Гроссберг від імені присутніх вручив Каті подарунок — малюнок райдуги — символ миру. Після цього у Каті були зустрічі в шкільній бібліотеці, навчальних класах, розмови з її американськими ровесниками, обмін листами миру, обід у шкільній їдальні.

«Мені дуже приємно, що мене так тепло тут прийняли», — сказала Катя кореспондентові ТАРС. — Мені дуже подобаються американські діти. І мені здається, що вони дуже хочуть дружити з радянськими дітьми, хочуть миру і дружби з нашою країною, хочуть якомога більше про неї знати».

Слова Каті підтверджує прогулянка шкільними коридорами, на стінах яких — яскраві стенди, що їх підготували учні до приїзду радянської гості. Один з них називається «Союз Радянських Соціалістичних Республік». Під кольоровими фотографіями Москви, Ленінграда, Києва, інших міст нашої країни дитячим почерком вписано основні географічні відомості про СРСР, його історію, досягнення науки і техніки. А ось — виставка дитячих малюнків. На одному з них два прапори — радянський і американський. Під ними напис: «Давайте жити в мирі і дружбі».

Рудий 11-річний хлопчик, який супроводить радянську гостю разом з іншими учнями школи, підкомендував: Джейсон Купер. «Я вчуся в шостому класі і дуже радий приїзду Каті. Я хочу, щоб діти наших двох країн зробили власні кроки для досягнення миру, — говорить він — переконано. — Катя чудово справляється з цим завданням. Я хочу, щоб між нами було якомога більше таких обмінних дружби».

На одному з стендів у школі — вірші, приурочені до приїзду Каті. Автор одного з них, шестикласник Дон Бабено, написав: «Коли йде війна, вмирають діти і плачуть матері. Катеринко, чому б нам не бути друзями? Адже годі ми зможемо зробити так, щоб на землі був мир».

В гостях у книжки

Своєрідним оглядом літератури для юних читачів став проведений в нашій республіці Всесоюзний тиждень дитячої і юнацької книги. Крім Києва, центрами його проведення були тринадцять областей. У тиждень взяли участь письменники з Москви, Ленінграда, союзних республік, а також з Болгарії, Угорщини, Чехословаччини. Поети і прозаїки, критики, художники-ілюстратори, працівники видавництва побували в гостях у міських і сільських школах, бібліотеках, будинках піонерів, палацах культури республіки. На читачьких конференціях, зустрічах, літературно-музичних вечорах, вечорах інтернаціональної дружби, диспутах, бесідах за круглим столом йшлося про шляхи розвитку літератури для дітей і юнацтва, задання майстрів слова в естетичному вихованні підліткового покоління в світі ролей XXVII з'їзду КПРС, про роль книги в справі боротьби за мир.

Великий інтерес і в дітей, і в дорослих викликала республіканська виставка, організована за програмою Тиждня. На її стендах представлено понад шістьсот видань з марками «Молоді», «Мистецтво», «Дніпра», «Музичної України», «Радянської школи», інших республіканських видавництв, що адресують художнє слово молодим, допомагають їм знаходити відповіді на багато питань і одвічне запитання юності: «Взяти приклад з когось?». Тут же книжки «Веселки», що їх читають більш як у ста країнах світу.

Улюблені дитячі книжки з дарчими написами майстрів слова вручено також переможцям літературних конкурсів, турнірів ерудитів, вікторин. У числі таких нагород — твори Анатолія Алексіна, Всеволода Нестайка, Богдана Чалого, які за рішенням Міжнародної ради з питань дитячої і юнацької літератури включені до почесного списку Ханса Крістіана Андерсена. (РАТАУ).

Не знімає поліція міста Сан-Дієго (штат Каліфорнія, США) розгнаний студентську демонстрацію протесту проти режиму Преторії. Фото АР — ТАРС.

«ГРАТИ Б ТАКІ РОЛІ ВСЕ ЖИТТЯ»

Театр покликаний бути одним із найяскравіших вогнищ культури. Як справи сьогодні з підготовкою кадрів для цього, як там приймають молодих, якими шляхами артисти можуть завоювати серця глядачів? У виставі «Вільна тема» обласного українського музично-драматичного театру імені Кропивницького роль десятикласника Кости, симпатичного юнака із нілком сучасними проблемами грає молодий Ігор ТУРОВ, до якого наш кореспондент і звернулася з подібними запитаннями.

— Роль Кости — ваш дебют взагалі, Ігоре!

— Так, на професійній сцені це моя перша роль.

— А що було раніше?

— Навчання у театральній студії при театрі імені І. Я. Франка. Два роки в студії.

Навчання у студії, я особисто вважаю, дало мені багато. У студії ми вже з самого початку були близькі до сцени. Ми виховувалися безпосередньо в театрі. Вже з першого курсу грали в масовці. Наш педагог Юлія Семенівна Ткаченко вима-

гала, щоб кожний працював, а не просто брав участь у масовці, а потім обов'язково аналізував свій стан у той чи інший момент. Отже, те, що ми вже з самого початку були втягнуті у театральний процес, дуже багато значить. Тепер, ви запитували, чи все гаразд із підготовкою акторів. Зі своєї точки зору можу сказати, що все гаразд бути не може у розумінні — щоб актор прийшов у театр зовсім «готовеньким». Йому багато доводиться доучуватися на місці. І ще один нюанс. У театральних вузах педагоги, захоплюючись системою Станіславського, не всі її розуміють правильно і кожний по-своєму трактує ті чи інші принципи. А майбутні актори засвоюють все це «на віру», так би мовити, а потім приходять у театр і починаються творчі непорозуміння, один — у ліс, інший — по дрова. Я сам це спостерігаю. Ось чому у нас так «приживаються» студії.

— Ігоре, таке питання: вам допомагають у роботі? Я знаю, це дуже важливо на перших порах відчувати підтримку. Важливо у будь-якому дні.

— Ви про наставника? Наставником я з перших кроків обрав для себе Світлану Андріївну Мартинову. У неї є чого навчитися. Насамперед відповідальності за справу, яку виконуєш. Постійної творчої мобілізованості.

— Повернемося до «Вільної теми», де ви граєте дуже сучасну роль. Як ви ставитеся до своєї ролі?

— Коли б такі ролі грали все життя! Маю на увазі не сюжетну схожість ситуацій, а значимість ролі!

— Про яку роль ви мрієте?

— Мається на увазі абстрактна відповідь?

— З задоволенням почую конкретну.

— Тоді мрію про роль Сірано де Бержерака у виставі, яку здійснив режисер, що зумів все закласти в п'єсу пов'язати з сучасністю. Для мене Сірано — герой на всі часи, тобто у всі епохи були такі люди, але розуміли це пізно! Я б зіграв цю роль у пам'ять про таких артистів як Володимир Висоцький і Олег Даль.

— А що в найближчих планах?

— В театрі йдуть репетиції п'єси «Березова гілка» Ю. Візбора (до речі, теж людини з «класу» Сірано), де мені доручено цікаву роль сучасника.

— Що приваблює вас у драматургії?

— Глибокий психологізм, незвичайна напруга, внутрішня глибина. Серед сучасних драматургів всі ці якості є у О. Гельмана і О. Дударева.

— А глядач! Що ви чекаєте від нього?

— Співпереживання, насамперед. Мрію про неспокійного глядача різного віку.

В. ЛЕВЧОК.

Сприяти підвищенню масовості фізкультури і спорту. Розширюючи фізкультуру та спортивну роботу і поліпшувати її організацію за місцем проживання, трудової діяльності і навчання. Зміняти матеріальну базу спортивних організацій.

(Основні напрями економічного та соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на період до 2000 року).

во відпочивати. Для прикладу наведу один з останніх вечорів відпочинку хліборобів села.

Працювала дискотека,

дівнички нових спортмайданчиків в бригадах, відліках, безпосередньо там, де працює молодь.

Запросяли комунувати

ФІЗКУЛЬТУРУ ТОВІ І ВСІМ

ТЕНІСІСТИ ЗАМОВЛЯЮТЬ ВАЛЬС...

КУЛЬТУРНО-СПОРТИВНИЙ КОМПЛЕКС У ДІ

Про здобутки комунуватських культармійців і фізкультурних активістів знають в кожному селі нашого району, до них їдуть переймати досвід, на них рівняються. Успіх комунуватців передусім в тому, що вони зуміли організувати дозвілля жителів села, запропонувавши кожному щось цікаве, захоплююче. Кожному — до душі.

Педальний вечір. В будинку культури лижуть вальси. Юнаки та дівчата збираються на танці. Інші — до тенісного столу, біля шахівниці. А на спортивних майданчиках тривають поєдинки волейболістів, баскетболістів, тренуються майбутні значківці ГПО.

Люблять у Комунуватому спорт. Майже всі комсомольці колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС записалися у спортивні секції, гру-

пи «Здоров'я». Кращі виробничники — кращі фізкультурники. Серед них — механізатори Олександр Сірик, Віктор Пенкур, Валерій Осипенко, водії автомашин Анатолій Михальський, Іван Шербина, Григорій Омелівський, слюсарі Віктор Грозан та Микола Грищенко, багаторазовий переможець змагань молодих комбайнерів району Сергій Цьома. Всі вони мали успіх під час поєдинків, що проводяться під девізом «Всією бригадою — на старт!».

Про зростаючу майстерність комунуватських спортсменів говорять тільки такі дві цифри: торік 146 юнаків та дівчат виконали розрядні нормативи, 122 стали значківцями ГПО.

На обліку в первинній комсомольській організації колгоспу 150 співчач. Всі вони вміють не лише добре працювати, а й піка-

змагалися шахісти і тенісисти. В село прийлаа голова райради «Колоса» П. П. Заворотній і урочисто вручив колективну фізкультури, окремим командам і спортсменам кубки, грамоти — за зайняті призові місця в соціалістичному змаганні по розвитку фізкультури і спорту, в спартакіадних змаганнях. Заступник голови колгоспу по роботі з молоддю Світлана Брюховська назвала імена кращих спортсменів, які мають успіхи в праці і на змаганнях колгоспної спартакіади, входять до складу збірних команд. А вчитель фізкультури Комунуватської десятирічки А. М. Мазаєв, вітаючи учасників спортивного вечора, говорив про доцільність організації спільних тренувань і змагань — колгоспних і шкільних спортсменів, їх участь в поновленні старих і бу-

на цей вечір багаторазово переможців всесоюзних і республіканських змагань з гирьового спорту майстра спорту В. М. Ютиша, який виступив з показовими силовими вправами. То одна із складових у пропаганді спорту. Ба вже після закінчення виступу цього снілача чинало юнаків теж виявили бажання тренуватися з гирями.

В палаці культури лунали вальси. Разом з молоддю тут були керівники колгоспу, які повсякчас дбають, щоб юнаки та дівчата проводили свій вільний час змістовно, весело, щоб була від цього певна віддача.

Культурно-спортивний комплекс села діє.

В. КОТОВ,
голова Новоукраїнського райспорткомітету.

П'ять днів у Кіровограді тривала відкрита першість області з хокею на траві. В змаганнях взяли участь хокеїсти Москви, Запоріжжя, Шауляя і Ширінтоса, Борисполя, Переяслава-Хмельницького, інших міст.

У турнірі спортсменом старшої вікової групи перемогу здобули хокеїсти Переяслава-Хмельницького, другі — нияни, треті — наші гості з Ширінтоса Литовської РСР, а кіровоградці лише четверті.

Серед спортсменок молодшої вікової групи не мали собі рівних дівчата з Борисполя, другі — нияни, треті — хокеїстки із Запоріжжя. Кіровоградці тут виступали двома силами команд і посіли відповідно 7 і 8 місця.

На знімку: атакують хокеїсти Шауляя.

Фото М. ХОРЕНЖЕНКА.

ФУТБОЛ

З рахунком 1:2 кіровоградська «Зірка» 1 квітня програвала в Ірпені місцевому «Динамо». В квітні вона зустрічає на своєму полі з київським «Динамо».

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

СУБОТА

5 КВІТНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Гра слів з віолончелістів Державного симфонічного оркестру СРСР. 9.00 — «Прості складні істини». Тележурнал для батьків. 9.30 — «Чого і чому». Передача для дітей. 10.00 — «Здоров'я». До Всесвітнього дня здоров'я. 10.45 — Каукаський художній музей ім. М. Чюрльоніса. 11.30 — «Перемоги». Зустріч ветеранів Карельського фронту. 12.45 — «Ефіопія сьогодні». Кінопарис. 13.05 — Джерела. 13.40 — Кітти у нашому домі. 14.00 — Для всіх і для кожного. 14.30 — Новини. 14.45 — Фільм «Спадщина по примію». 16.15 — Новини. 16.20 — Очевидне — немовірне. 17.20 — Фільм «Тихий Дон». 1 і 2 серії. 21.00 — «Час». 21.40 — «В суботу ввечері». Вас запропонує Рафаель де Кордова. 22.45 — Новини. 22.50 — Фільм-концерт «3 різних точок зору».

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Концертний зал «Дружба». 11.20 — Для дітей. Художній фільм «Не болить голова у дитя». 12.35 — Наука і час. 13.05 — Позитив серця бойових. Під час перерви — 14.05 — Новини. 15.15 — Літературна субота. 16.00 — Після сніданка друзів. 17.00 — Міжнародна студія УТ. 17.30 — Скарби музею України. 17.45 — В. Веретинський. «Ключові позиції». Телевізійна. 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Продовження телевізійної «Ключові позиції». 20.40 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Художній телефільм «Картина». 2 серія. 23.05 — Новини. 23.15 — Чемпіонат СРСР з художньої гімнастики.

ЦТ (II програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Хочу все знати». 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Радіокамера. 9.30 — Народний артист СРСР О. Борисов читає оповідання А. Чехова. 10.00 — Телефільм «Кайтан С». 11.25 — Чемпіонат СРСР з буюрного спорту. 11.55 — «Як ми від-

починаємо». Два дні хоругви «Даугавія». 12.20 — До Дня геолога. Науково-популярний фільм «Що ти є, земля тверда?». 12.40 — Телефільм «Вигідний контракт». 1 серія — «Пейзажі куртки». 13.15 — Мультифільм. 14.20 — Зустріч на наше прохання. «Інтер'ю у музики». М. Богословський. 15.30 — Клуб мандрівників. 16.30 — Концерт Державного ансамблю танцю Сибіру. 17.10 — «Державо сцені». Театральний огляд. 18.30 — Поезія. С. Винокуров. 3 нових віршів. 18.50 — Документальний телефільм. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Москва) — «Кайрат». 2 і тайм. 19.45 — «Загадки атмосферних вихорів». Науково-популярний фільм. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — VII з'їзд композиторів СРСР. Концерт. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Репутація». 23.00 — Новини.

НЕДІЛЯ

6 КВІТНЯ

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Рит-

мічна гімнастика. 9.10 — Документальний фільм. 9.20 — 14-й тираж «Спортлото». 9.30 — «Будильник». 10.00 — Служба Радіоскому Союзу. 11.00 — Радіокамера. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний кіоск. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Зустріч з групою «Ферекотті». (Фінляндія). 14.30 — Коло читання. 15.15 — Зустріч на радянській землі. 15.30 — Світ рослин. 16.15 — Новини. 16.20 — «В гостях у казки». Фільм «Чарівник». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільм. 19.00 — Фільм «Тихий Дон». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм-концерт. «Мечтой любви мечтой прекрасной...». Романси у виконанні народної артистки СРСР Л. Зінної. 22.10 — Футбольний огляд. 22.45 — Новини.

УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Інтерв'ю. 11.50 — Художній телефільм «Підлітний обком діє». 2 серія. 13.00 — «Доброго вам здоров'я». До Всесвітнього дня здоров'я. 13.30 — Новини. 13.40

Музичний телефільм «Сергій Якович Лемель». 14.45 — Село і люди. 15.25 — Циркова програма. 16.00 — Слава солдатська. 17.00 — Футбол: «Дніпро» — «Динамо» (Київ). 19.00 — Актуальна камера. 19.35 — Соціальні історії. 20.50 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Художній телефільм «Картина». 3 серія. 23.05 — Новини. 23.15 — Чемпіонат СРСР з художньої гімнастики.

ЦТ (II програма)

8.00 — На зарядку ставані. 8.20 — Телефільм «Репутація». 9.25 — Співає народний артист РРФСР Е. Хіля. 9.55 — Мамина школа. 10.25 — Концерт художніх колективів Українського телебачення і радіо. 10.55 — Програма Естонського телебачення. 11.50 — Російська мова. 12.20 — Чемпіонат Європи з настільного тенісу. 12.50 — Телефільм «Вигідний контракт». 2 серія. «Зв'язковий». 13.55 — У світі тварин. 14.55 — Народний художник СРСР В. Фаворський. 15.35 — Розповідь-

ють наші кореспонденти. 16.05 — Із скарбниці світової музичної культури. Г. Гендель. Концерт для органа з оркестром. 16.40 — Документальний телефільм. 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Дніпро» — «Динамо» (Київ). 18.45 — Творчість народів світу. 19.15 — Спортивна програма. В перерві — 20.00 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм «Два квітні на денний сніг». 23.20 — Чемпіонат Європи з настільного тенісу.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Редакції газети «Молодий комунар» на постійну роботу терміново потрібна друкарка, яка володіє українською мовою.

Газета виходить у вівторок четвер, суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

На українськом языке
«Молодой комунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

БН 01169.

Обсяг 0,5 прун. арк.

Індекс 81103.

Зам. № 183. Тираж 83 700.